

.....
**การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**

**A Program Evaluation of the Bachelor of Education Degree in Chinese
(Revised Curriculum 2019) Faculty of Education, Silpakorn University**

Received: November 14, 2024

Revised: December 12, 2024

Accepted: January 8, 2025

อารดี เก้าเอี้ยน และคณะ*

Aradee Kao-ien et al.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับที่มีต่อหลักสูตรโดยใช้โมเดล CIPPI ของ Daniel L. Stufflebeam เพื่อประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบของหลักสูตร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร คณะอาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิ นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

จากการศึกษาพบว่า หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร รวมถึงการคัดเลือกนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และการจัดการเรียนการสอนโดยรวมที่เหมาะสม นักศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด และบัณฑิตได้รับความพึงพอใจจากผู้ใช้บัณฑิตในระดับสูง แต่หลักสูตรยังคงมีประเด็นที่ต้องปรับปรุง อาทิ การทำความร่วมมือกับภายใน ระบบการทำงานที่ซับซ้อน การขาดแคลนบุคลากรสายสนับสนุนที่มีความรู้ทางภาษาจีน ปัญหาผลงานวิชาการของอาจารย์มีจำนวนน้อย ระดับความรู้ภาษาจีนของนักศึกษาที่เข้า

*อาจารย์ ดร. ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Lecturer Dr., Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand และคณะผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ 1) อาจารย์ ดร.เก็จวิมล ตั้งสิริวิสัย Lecturer Dr.Ketvirun Tungsirivat 2) อาจารย์ ดร.ภทรรพาท ทองแท่งใหญ่ Lecturer Dr. Phattharapaphar Thongthaengyai 3) อาจารย์ ดร.วนิดา ชูเกียรติวัฒนากุล Lecturer Dr.Wanida Chukiatwatthanakul 4) อาจารย์วิชยา กรพิพัฒน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) LecturerWichaya Khonpipat Department of Foreign Language, The Demonstration School of Silpakorn University, Thailand
Corresponding Author E-mail Address: aradeek@yahoo.com

.....
ศึกษาไม่เท่ากันอย่างเห็นได้ชัด นักศึกษาขาดการเตรียมบทเรียน และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นักศึกษาบางส่วนไม่สามารถจบการศึกษาตามเวลาที่กำหนดได้ การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนในการกำหนดเกณฑ์การประเมินต่าง ๆ น้อย และสภาพแวดล้อมที่ต้องพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้น เป็นต้น

สำหรับผลการศึกษาด้านความคาดหวัง และความต้องการที่มีต่อหลักสูตร ผู้ให้ข้อมูลเสนอว่า ควรทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน และภายนอก ปรับการเรียงลำดับวัตถุประสงค์ การเปิดรายวิชา และการเปิดรับอาจารย์คนจีน ผลักดันให้อาจารย์ทำผลงานวิชาการมากขึ้น และไม่ควรเปลี่ยนเอกสารประกอบการสอนบ่อยเกินไป หลักสูตรควรพิจารณาเกณฑ์การรับนักศึกษา อัตราค่าธรรมเนียมนักศึกษาโครงการพิเศษ กระตุ้นให้นักศึกษาเตรียมบทเรียนล่วงหน้า และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รวมทั้งเร่งแก้ปัญหาให้นักศึกษาที่ไม่สามารถจบการศึกษาตามกำหนดได้ หลักสูตรยังควรพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่ นักศึกษา ในด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้ให้ข้อมูลเสนอว่า ควรพิจารณาเรื่องระยะเวลา ภาระงาน และกำหนดเกณฑ์การประเมินนักศึกษาให้เป็นเอกภาพ กระบวนการนิเทศควรใช้วิธีการสุ่มแทนการนัดหมาย นอกจากนี้ หลักสูตรยังควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งค้นคว้าข้อมูลภาษาจีนสำหรับอาจารย์ และนักศึกษา

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร/ ภาษาจีน/ CIPPI โมเดล

Abstract

This study aimed to evaluate the Bachelor of Education Program in Chinese (Revised Curriculum, 2019) and to study the expectations, needs, and feedback related to the program using the CIPPI model developed by Daniel L. Stufflebeam. This model was applied to assess the environment, input, process, output, and impact of the program. Data were collected from six groups of informants: faculty administrators, program instructors, experts, current students, graduates, and employers of graduates. Research tools included interviews and questionnaires to assess the opinions on the program of the Bachelor of Education in Chinese (Revised Curriculum, 2019).

The study found that the Bachelor of Education in Chinese (Revised Curriculum, 2019) had a clear implementation plan, with well-defined objectives, and program structure. The selection process for students, instructors, the teaching and learning management were considered appropriate. Most students completed the program within the specified time, and graduates were highly regarded by employers. However, the program still had areas that needed improvement, such as collaboration with internal organizations, complex administrative systems, a shortage of qualified support staff with Chinese language expertise, and the limited number of academic publications produced by instructors. The level of Chinese language

.....
proficiency among incoming students was noticeably uneven, with some students lacking preparedness for lessons and independent study. The opportunity for students to be involved in setting the evaluation criteria was limited. Additionally, some students were unable to graduate on time, and the learning environment required modernization.

Regarding the expectations and needs for the program, informants suggested that the program should have increased collaboration with both internal and external organizations, adjusted the sequencing of objectives, introduced new courses, and recruited more Chinese-speaking instructors. They also recommended encouraging instructors to publish more academic work and avoiding frequent changes to teaching materials. Moreover, criteria for student admission, special program tuition fees, and promoting self-directed learning and lesson preparation for students should have been considered. Efforts to address the issue of students failing to graduate on time were also deemed necessary. The program should also have focused on developing students' English language skills, critical thinking, and problem-solving abilities. In terms of teaching practicum, informants suggested that the program should have reviewed the duration, workload, and standardization of student assessment criteria. The supervision process should have used random method instead of scheduling appointment. Lastly, it was recommended that the program enhance facilities and resources for Chinese language research for both instructors and students.

Keywords : Program Evaluation/ Chinese/ CIPPI Model

บทนำ

ในปัจจุบัน สังคมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ การศึกษาได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลในสังคม เพื่อให้สามารถปรับตัว และก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ มาเรียม นิลพันธุ์ (Nillapun, 2011) ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาความคิด และสติปัญญาของบุคคล เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความเจริญก้าวหน้าในสังคมได้ ดังนั้น การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะในด้านการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศให้ก้าวหน้าไปในทิศทางที่ดีในอนาคต

การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องพึ่งพาหลักสูตรที่มีคุณภาพ เนื่องจากหลักสูตรถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการศึกษา และเป็นแผนแม่บทที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ฆนัท ธาตุทอง (Thatthong, 2009) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้เรียน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมในสังคม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

.....
และประเทศชาติ ซึ่งหลักสูตรจะมีคุณภาพได้นั้นจำเป็นต้องได้รับการประเมิน และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ดังที่วิชัย วงษ์ใหญ่ (Wongyai, 1994) และสุวัฒนา เอี่ยมอพรพรรณ และคณะ (Eamoraphan et al, 2003) กล่าวว่า หลังจากที่ใช้หลักสูตรไประยะหนึ่งแล้ว ควรมีการประเมินเพื่อพิจารณาทบทวนคุณภาพ และความเหมาะสมของ หลักสูตรตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นหลักสูตรที่ได้พัฒนา และปรับปรุงขึ้นจากหลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 ซึ่งขณะนี้ หลักสูตรฯ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาเป็นระยะเวลา 5 ปี ดังนั้นเพื่อปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) และศึกษาความความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับที่มีต่อหลักสูตรฯ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ และปรับปรุงหลักสูตรฯ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)
2. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ (Needs) และผลสะท้อนกลับ (Feedback) ที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัย

1.1 ขอบเขตประชากรวิจัย ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 3 คน ได้แก่ คณบดี รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และรองคณบดีฝ่ายบริหาร
- 2) อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ที่สอนในรายวิชาของหลักสูตร จำนวน 11 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน จำนวน 3 คน
- 4) นักศึกษาปัจจุบันที่ศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) จำนวน 80 คน
- 5) บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) จำนวน 20 คน
- 6) ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน ประกอบด้วย (1) ผู้บริหารสถานศึกษา 3 ท่าน และครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา 10 ท่าน (2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10 คน และ(3) ตัวแทนผู้ประกอบการจากสถานประกอบการ จำนวน 3 แห่ง รวม 3 คน

1.2 ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้รูปแบบการประเมิน CIPPI Model ของ Daniel L. Stufflebeam โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหาการวิจัยออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

.....

1) การประเมินด้านสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) แบ่งออกเป็น (1) การประเมินแผนการดำเนินงานของภาควิชา และ สาขาวิชา (2) การประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อนของสาขาวิชา

2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) แบ่งออกเป็น (1) การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (2) โครงสร้าง และเนื้อหาสาระของหลักสูตร (3) คุณสมบัติของผู้เรียน และการสอบคัดเลือก (4) คุณสมบัติของอาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (5) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (6) งบประมาณในการผลิตบัณฑิต

(3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) แบ่งออกเป็น (1) การประเมินพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของผู้สอน (2) พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (4) การจัดการเรียนการสอน (5) การให้บริการ และการสนับสนุน (6) การบริหารหลักสูตร และ (7) การประกันคุณภาพ

(4) การประเมินด้านผลผลิต (Products Evaluation) แบ่งออกเป็น (1) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (2) ร้อยละของผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร และ (3) คุณลักษณะบัณฑิต

(5) การประเมินด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) คือการประเมินผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร และการศึกษารายละเอียดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) โดยแบ่งเครื่องมือวิจัยออกเป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview) และแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2562) ซึ่งประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ 5 ฉบับ ได้แก่ (1) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (2) แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ที่สอนในรายวิชาของหลักสูตร (3) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน (4) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา และ (5) แบบสัมภาษณ์สำหรับตัวแทนผู้ประกอบการจากสถานประกอบการ

2) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ฉบับ ได้แก่ (1) แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาปัจจุบัน (2) แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับบัณฑิต และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ทั้งนี้ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามล้วนผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มจากการดำเนินการนัดหมาย และสัมภาษณ์ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ที่สอนในรายวิชาของหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา และตัวแทนผู้ประกอบการจากสถานประกอบการเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) หลังจากนั้นจึงแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต และนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฯ และนำข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ และการสอบถามมารวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) สำหรับข้อคำถามปลายเปิด และใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) สำหรับข้อคำถามเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

ในแต่ละประเด็นการประเมินตามรูปแบบการประเมิน CIPPI Model ของ Daniel L. Stufflebeam สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) **ด้านสภาพแวดล้อม** พบว่า ภาควิชา และสาขาวิชา มีแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.17$, $S.D. = 0.77$) โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน กำกับติดตาม สร้างระบบฐานข้อมูลของหลักสูตร และรายวิชาที่เป็นปัจจุบัน มีการจัดอาจารย์รับผิดชอบรายวิชาได้ตรงกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีแผนการจัดนักศึกษาให้ลงทะเลเบียนเรียนตามรายวิชา และกลุ่มวิชาตามลำดับ มีการกำหนดขนาดชั้นเรียน และขนาดของกลุ่มเรียนที่เหมาะสม นอกจากนี้ ภาควิชา และสาขาวิชา ยังจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา มีการสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักศึกษา และสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และครูพี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับจุดแข็งของภาควิชา และสาขาวิชาพบว่า มีการทำความร่วมมือทางวิชาการโดยการจัดทำหลักสูตร 2 ปริญญา กับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีการประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก แต่ยังคงต้องพัฒนาด้านการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายในมากขึ้น สำหรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของภาควิชา และสาขาวิชาพบว่า มีเพียงพอ แต่ต้องปรับปรุงอุปกรณ์บางส่วนที่ชำรุด และไม่ทันสมัย อีกทั้งพบว่า จำนวนผลงานวิชาการของอาจารย์ในสาขาวิชา ความแตกต่างของระดับความรู้ของนักศึกษาที่เข้าศึกษา การขาดแคลนบุคลากรสายสนับสนุนที่มีความรู้ทางภาษาจีน และการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินยังเป็นสิ่งที่ภาควิชา และสาขาวิชาต้องพัฒนาต่อไป

2) **ด้านปัจจัยนำเข้า** พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.37$, $S.D. = 0.78$) กล่าวคือ วัตถุประสงค์เป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษา สามารถนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้ มีการมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของ

.....
หลักสูตรยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม พบว่า ควรพิจารณาเรื่องการเรียงลำดับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาบัณฑิตที่สามารถประกอบอาชีพล่ามแปลภาษาจีนเพื่อให้วัตถุประสงค์ทุกข้อสอดคล้องกัน สำหรับโครงสร้าง และเนื้อหาสาระของหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.03$, $S.D. = 0.87$) เช่นเดียวกัน โดยหลักสูตรมีการกำหนดรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาวิชาชีพ รายวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ มีภาวะความเป็นผู้นำครบถ้วน และมีการเรียงลำดับรายวิชา สัดส่วนหน่วยกิตที่เหมาะสม แต่ควรพิจารณาควรรวมรายวิชาที่อาจมีเนื้อหาซ้ำซ้อน อาทิ รายวิชาทัศนศิลป์จีน และรายวิชาดนตรีนาฏศิลป์จีน และการเพิ่มรายวิชาเลือก อาทิ รายวิชาการวิเคราะห์ตำรา รายวิชาภาษาจีนเพื่อการประกอบอาชีพ เป็นต้น ด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.14$, $SD = 0.87$) โดยสาขาวิชามีการคัดเลือกผู้เข้าเรียนตามคุณสมบัติที่ระบุไว้ในหลักสูตรผ่านระบบคัดเลือกกลาง (TCAS) และดำเนินการสอบสัมภาษณ์เพื่อประเมินคุณสมบัติของผู้สมัคร อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเห็นว่า ควรพิจารณาจำนวนการรับสมัครนักศึกษาในแต่ละรอบ อีกทั้งยังควรมีการประเมินผลทางด้านจิตวิทยาพื้นฐานควบคู่ไปด้วย ขณะที่ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.75$, $S.D. = 0.46$) โดยอาจารย์ของหลักสูตรมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่คณะวิชากำหนด อาจารย์เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์การสอน มีจริยธรรม และมีการจัดสรรเวลาเพื่อให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.20$, $S.D. = 0.87$) ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร หนังสือ และตำราภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สื่ออุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน รวมถึงห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองในภาพรวมล้วนมีเพียงพอต่อการใช้งาน แต่ยังคงต้องพัฒนาให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และควรเพิ่มแหล่งข้อมูลภาษาจีนเพื่อให้อาจารย์ และนักศึกษาได้ใช้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต พบว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($M = 3.20$, $S.D. = 0.89$) โดยคณะวิชามีการวางแผน จัดสรรงบประมาณ และมีกลยุทธ์การพัฒนา บริหารจัดการหลักสูตร และมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษาดูงาน การทำวิจัยของอาจารย์ การทำโครงการต่าง ๆ และการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลยังไม่เห็นด้วยกับอัตราการเก็บค่าธรรมเนียมของนักศึกษาโครงการพิเศษที่สูง อีกทั้ง เสนอว่าควรมีการเพิ่มกิจกรรมที่สอดคล้องกับอัตราการเก็บค่าธรรมเนียมของนักศึกษาด้วย

3) ด้านกระบวนการ พบว่า พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.58$, $S.D. = 0.67$) กล่าวคือ อาจารย์มีประมวผลการสอน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ใช้เทคนิค และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อีกทั้งมีบุคลิกภาพ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับความเป็นครู อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนเปลี่ยนเอกสารประกอบการสอนบ่อย ทำให้นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.25$, $S.D. = 0.75$) นักศึกษาเข้าใจวัตถุประสงค์ กระบวนการ และเกณฑ์ต่าง ๆ ของรายวิชา เข้าเรียนสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมขณะจัดการเรียนการสอน มีความรับผิดชอบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่ยังมี

.....
นักศึกษาบางส่วนที่ขาดการเตรียมบทเรียนล่วงหน้า สำหรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาระงานที่กำหนด ระยะเวลาในการออกฝึก วิธีการประเมิน กระบวนการนิเทศของครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ล้วนมีความเหมาะสมภาพรวมในระดับมาก ($M = 4.12$, $S.D. = 0.88$) แต่มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเสนอให้อาจารย์ชี้แจงวิธีการเขียนแผนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการขยายเวลาในการออกฝึก และสัปดาห์เวลาการนิเทศนักศึกษา แทนการนัดหมายล่วงหน้า ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.23$, $S.D. = 0.75$) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ มีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน และต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมด้วย ด้านการให้บริการ และสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่คณะ เจ้าหน้าที่ภาควิชา และเจ้าหน้าที่ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนล้วนมีความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 3.85$, $S.D. = 0.85$) ด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของตลาดแรงงานเพื่อนำผลมาออกแบบ และดำเนินงานของหลักสูตร อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มเติมการจัดโครงการพัฒนานักศึกษา โดยอาจเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ ด้านการประกันคุณภาพ พบว่าหลักสูตรมีการเข้าร่วมการประกันคุณภาพทุกปี และได้นำข้อเสนอแนะคณะกรรมการมาพัฒนาการดำเนินงานของหลักสูตร

4) ด้านผลผลิต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การวัดประเมินผลรายวิชาต่าง ๆ และจบการศึกษาได้ ซึ่งนักศึกษามีคุณลักษณะของบัณฑิตตามที่หลักสูตรตั้งไว้ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน และการศึกษาของบัณฑิต ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และการศึกษาของบัณฑิต ด้านบุคลิกภาพ และด้านคุณธรรมจรรยาบรรณในวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ไม่สามารถจบการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด

5) ด้านผลกระทบ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตในระดับมาก ($M = 4.28$, $S.D. = 0.67$) โดยบัณฑิตมีความรู้ และสามารถสื่อสารภาษาจีนได้ดี มีความรับผิดชอบ สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน และแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบัณฑิตได้ แต่ควรพัฒนาเรื่องทักษะทางภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้บัณฑิตมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1 ตารางที่ 1 ผลความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับ 5 ด้านของผู้ให้ข้อมูล

รายการประเมิน	ผลความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับ
1. ด้านสภาพแวดล้อม	1) ภาควิชา และสาขาวิชาควรพัฒนาระบบในการทำงานต่าง ๆ อาทิ การทำมคอ. การดำเนินงานประกันคุณภาพ การจัดทำ และเบิกจ่ายโครงการ เป็นต้น เพื่อการทำงานที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวจีน เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนกับอาจารย์ชาวจีน

รายการประเมิน	ผลความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับ
	มากขึ้น และควรจัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างองค์กรภายใน และภายนอก เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการ และการทำวิจัย 3) ควรตั้งเกณฑ์การรับสมัครนักศึกษาให้สูงขึ้น และจัดกลุ่มเรียนนักศึกษาตามระดับความรู้ทางภาษาจีนเพื่อให้นักศึกษาในชั้นเรียนมีระดับความรู้เท่า ๆ กัน 4) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ และการประเมินของหลักสูตร 5) ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่มีความรู้ภาษาจีน และจัดอบรมเพิ่มความรู้ทางภาษาจีนให้กับบุคลากรสายสนับสนุน 6) ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมของห้องเรียน ปรับปรุงสื่อ และอุปกรณ์ให้ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	1) ควรพิจารณาการเรียงลำดับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยนำวัตถุประสงค์ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ภาษาจีนมาจัดเป็นวัตถุประสงค์แรก และเพิ่มวัตถุประสงค์เรื่องการพัฒนาทักษะทางการล่าม เพื่อให้วัตถุประสงค์ทุกข้อมีความสอดคล้องกัน 2) ควรพิจารณาเรื่องรายวิชาที่อาจมีเนื้อหาทับซ้อนกัน และควรเพิ่มเติมรายวิชาเลือก อาทิ รายวิชาการวิเคราะห์ตำราเรียนภาษาจีน และรายวิชาภาษาจีนเพื่อการประกอบอาชีพ เป็นต้น 3) ด้านการคัดเลือกนักศึกษา ควรพิจารณาจำนวนการรับนักศึกษาในแต่ละรอบ และเสนอให้มีการประเมินผลทางจิตวิทยาควบคู่กับการคัดเลือกด้วย 4) ควรพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอน และควรมีแหล่งข้อมูลภาษาจีนเพิ่มเติม 5) ควรพิจารณาอัตราการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาโครงการพิเศษให้เท่ากับของนักศึกษาภาคปกติ ส่วนค่าเข้าร่วมโครงการพิเศษอื่น ๆ ควรพิจารณาเป็นรายกรณีในภายหลัง
3. ด้านกระบวนการ	1) อาจารย์ผู้สอนควรจัดทำเอกสารที่จะใช้ในชั้นเรียนล่วงหน้า และไม่ควรเปลี่ยนเอกสารประกอบการเรียนบ่อย เนื่องจากอาจทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายในการปรีนเอกสารเป็นจำนวนมาก 2) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเตรียมบทเรียนล่วงหน้ามากขึ้น 3) ด้านการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศก์ควรชี้แจงวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ ควรพิจารณาขยายระยะเวลาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา และการสั่ช่วงเวลาการนิเทศ

รายการประเมิน	ผลความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับ
	4) ควรเพิ่มเติมการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ และเพิ่มแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้
4. ด้านผลผลิต	1) หลักสูตรควรหาวิธีการพัฒนานักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้น
5. ด้านผลกระทบ	1) บัณฑิตควรมีองค์ความรู้ และทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่ดี 2) บัณฑิตควรมีความรู้ด้านเทคนิคการสอน และมีจิตวิทยาความเป็นครู 3) บัณฑิตควรพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

อภิปรายผล

เนื่องจากผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) และผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เรื่องความคาดหวัง ความต้องการ และผลสะท้อนกลับที่มีต่อหลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามประเด็นรายการประเมิน ดังนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อม

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) มีแผนการดำเนินงานที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรมีการกำหนด วางแผนจุดมุ่งหมายตั้งแต่เริ่มออกแบบหลักสูตร อีกทั้งมีการกำกับติดตามแผนการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับ Taba (1962) ที่กล่าวว่า หลักสูตรต้องมีการวางแผนจุดมุ่งหมาย จัดวางเนื้อหาวิชา และมีการวัดประเมินผล นอกจากนี้ หลักสูตรยังมีการกำหนดขนาดของชั้นเรียน และจำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม และดำเนินการสอนโดยอาจารย์ในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีน มีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก และมีการดำเนินการทำความร่วมมือจัดทำหลักสูตร 2 ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งถือเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัส และเรียนรู้ภาษาวัฒนธรรมจีนอย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม หลักสูตรยังคงมีประเด็นที่ต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนา อาทิ 1) ด้านจำนวนผลงานวิชาการของอาจารย์ เพราะการทำผลงานวิชาการจะช่วยพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการให้แก่อาจารย์ อีกทั้งการผลิตผลงานทางวิชาการยังถือเป็นภาระงานสำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ศิลปการว่าด้วยการกำหนดภาระงานขั้นต่ำ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ พ.ศ. 2563 2) ด้านระดับความรู้ของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า หลักสูตรควรพิจารณาเกณฑ์การรับนักศึกษา และจัดกลุ่มนักศึกษาตามระดับความรู้ทางภาษาจีนเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ และการประเมินผลของนักศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า ทางหลักสูตรควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น เพราะวิธีการดังกล่าวถือเป็นกระบวนการหนึ่งตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับปัญหาด้านอื่น ๆ อาทิ ปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนที่มีความรู้ทางภาษาจีน

.....

การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน และระบบการทำงานส่วนต่าง ๆ ผู้วิจัยเห็นว่า หลักสูตรควรเร่งหาแนวทางเพื่อพัฒนา และแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้หลักสูตรทำงานได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่บางส่วนชำรุด และไม่ทันสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า ควรหาหรือแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาทั้งสิ้น ดังที่ Wu (2001) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาล้วนมี ผลต่อการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Li (2010) ที่กล่าวว่าสภาพแวดล้อมมีผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และความกระตือรือร้นในการเรียนของผู้เรียน

2. ด้านปัจจัยนำเข้า

หลักสูตรควรได้รับการปรับปรุง และเรียงลำดับวัตถุประสงค์ตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตร และมุ่งเน้น การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านโครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตรถือว่ามีความเหมาะสม เนื่องจากได้เรียงลำดับ รายวิชาตามลำดับขั้นการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Bloom Taxonomy อย่างไรก็ตาม อาจมีบางรายวิชาที่มีเนื้อหา ทับซ้อนกัน ซึ่งควรมีการปรับปรุงโดยการลดรายวิชาที่ไม่จำเป็น และเพิ่มรายวิชาเลือกมากขึ้น ในส่วนการคัดเลือก ผู้เรียน หลักสูตรได้ใช้ระบบ TCAS ซึ่งเป็นการคัดเลือกตามเกณฑ์ รวมถึงการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งช่วยให้การคัดเลือก นักศึกษามีระบบที่เป็นมาตรฐานเหมาะสม ด้านอาจารย์ผู้สอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์การสอน และเข้าใจผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ Li (2010) ที่กล่าวว่า อาจารย์จำเป็นต้อง รู้จัก และเข้าใจนักศึกษาแต่ละคน เพื่อที่จะสามารถออกแบบการเรียนการสอนที่ดีที่สุดให้แก่ นักศึกษาได้ ในขณะที่ สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกบางส่วนยังคงต้องได้รับการปรับปรุง อาทิ แหล่งค้นคว้าข้อมูล ภาษาจีน และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา (Li, 2010) สำหรับการจัดสรรงบประมาณของหลักสูตรถือว่ามีความเหมาะสม แต่อาจต้องพิจารณาจัดกิจกรรมให้ นักศึกษาได้เข้าร่วมมากขึ้น เพราะกิจกรรมจะช่วยให้ นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง และสามารถนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ (Yu and Zhao, 1991)

3. ด้านกระบวนการ

พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยรวมล้วนมีความเหมาะสม แต่พบว่าผู้เรียนบางส่วนยังขาดการเตรียมบทเรียนล่วงหน้า และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งอาจแสดงให้เห็น ว่าผู้เรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมตัวล่วงหน้า ขณะเดียวกันอาจารย์ผู้สอนยังไม่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการ เตรียมตัวก่อนเรียน จึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสังัด อุทรานันท์ (Utranant, 1985) ที่กล่าวถึงลักษณะที่ดีของหลักสูตรว่า จะต้องประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียนที่ได้ วางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนตามแบบที่ต้องการ สำหรับปัญหาด้านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง อาจสะท้อนให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนยังไม่ได้มีกระบวนการสอนหรือมอบหมายงานที่กระตุ้นให้ นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากนัก ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเสนอให้มีการ ขยายระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แต่ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากกระบวนการนิเทศนักศึกษาจะต้อง

.....

สอดคล้องกับมติของกรรมการวิชาชีพครู อีกทั้งระยะเวลาการฝึกยังมีผลต่อการสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปีของนักศึกษา จึงอาจไม่สามารถปรับเปลี่ยนตามข้อเสนอแนะในขณะนี้ได้ แต่หลักสูตรสามารถนำข้อเสนอแนะนี้ไปพิจารณาเพิ่มเติมได้ สำหรับการสุ่มช่วงเวลาในการนิเทศนักศึกษาพบว่า จะช่วยให้อาจารย์นิเทศก์เห็นการปฏิบัติงานของนักศึกษาสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สามารถค้นหาคักยภาพที่แท้จริงของนักศึกษาได้ ซึ่งถือเป็นการวัดประเมินที่เหมาะสมดังที่จินตวิรรพร แปนแก้ว และคณะ (Paekae et al, 2019) ได้กล่าวไว้ สำหรับการจัดการเรียนการสอน มีการมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของนักศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีของ คามณี (Kaemanee, 2023) ที่ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะให้เชิญวิทยากร และส่งเสริมการค้นคว้าผ่านแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งเชื่อมโยงกับปัญหาพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ที่ควรพัฒนาด้านการเตรียมบทเรียนล่วงหน้า และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สำหรับปัญหาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน และสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนยังมีน้อย และไม่ทันสมัย พบว่ามีความสอดคล้องกับผลรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Educational Council, 2016) ที่พบปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในลักษณะเดียวกัน ขณะที่ผลการประเมินด้านการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสม อาจเนื่องจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรปฏิบัติตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA โดยเริ่มจากการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงการจัดประชุมอาจารย์เพื่อแบ่งภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีการติดตามการบริหารหลักสูตร และการพัฒนาบัณฑิตที่สอดคล้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

4. ผลผลิต

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่าเมื่อนักศึกษาส่วนใหญ่จะสามารถจบการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด และมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่ดี แต่ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ยังไม่สามารถจบการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นว่า แม้นักศึกษาจะได้รับความรู้ และการฝึกฝนทักษะภาษาจีน แต่ยังมีนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาจีนไม่เพียงพอ ซึ่งหลักสูตรควรเร่งหาแนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

5. ผลกระทบ

บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ภาษาจีนได้ดี อีกทั้งยังสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพเสร็จตามเวลาที่กำหนด ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาได้ฝึกฝนให้บัณฑิตรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรปรับ และเรียงวัตถุประสงค์ให้เหมาะสม สอดคล้องกัน
2. ด้านการรับนักศึกษา ควรพิจารณาเกณฑ์การรับนักศึกษาที่เหมาะสม
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน ควรพัฒนาเรื่องการทำผลงานทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น
4. ด้านการจัดการรายวิชาของหลักสูตร ควรปรับปรุง และเพิ่มเติมรายวิชาให้เหมาะสมกับความต้องการ รวมไปถึงมีการกำกับติดตามนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรกระตุ้นให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพิ่มเติมแหล่งเรียนรู้ นอกชั้นเรียน มีวิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลที่หลากหลาย ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการใช้ภาษาในการสื่อสารของนักศึกษาได้
6. ด้านการกำหนดเกณฑ์การประเมินนักศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบการสอนควรประชุมวางแผนกำหนด เกณฑ์การวัดผลนักศึกษาที่เป็นเอกภาพ ทั้งเกณฑ์การประเมินในรายวิชา และเกณฑ์การประเมินการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ นอกจากนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม และนำผลที่ได้มาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนการนำไปใช้จริง
2. ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างองค์ประกอบการประเมิน ด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาข้อมูลไปต่อยอด และปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป

Reference

- Eamoraphan, S., Dechakup, P., and Bundityanond, K. (2003). *Concepts and Practices for Teachers to Meet the Professional Standards*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Kaemane, T. (2023). *Teaching Methodology: The Knowledge for Organizing an Effective Learning Process*. (26thed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Li, C. (2010). *Teaching and Learning Theory*. Tsinghua University Press.
- Nillapun, M. (2011). *The Curriculum Evaluation on Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction Faculty of Education Silpakorn University*. Nakhonpathom: Silpakorn University. (in Thai)
- Office of the Educational Council. (2016). *A Research Report on the Development of Chinese Language Teaching in Thailand at the Secondary School Level*. Bangkok: Prikwangraphic Limited. (in Thai)

-
- Paekaew, J., Budsaya, S., Dumsangsawad, N., and Numjaruen, T. (2019). Authentic Assessment. *Journal of Education*, 30(1), 22-33. (in Thai)
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. Harcourt Brace and World.
- Thattthong, K. (2009). *Development of School Curriculum According to the Core Curriculum: Basic Education 2008 (B.E. 2551)*. Bangkok: Phetkasem Printing Group. (in Thai)
- Utranan, S. (1985). *Instructional Management System*. (2nded.). Bangkok: Center Publication. (in Thai)
- Wongyai, W. (1994). *Curriculum Development Process and Practical Teaching*. Bangkok: Suviriyasarn. (in Thai)
- Wu, L. (2001). *Teaching Principle Model and Activity*. Guangxi Education Publishing House.
- Yu, B., and Zhao, J. (1991). *Pedagogy*. Press of University of Science and Technology of China.